

Sygn. akt II K 123/15

1 Ds 127/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w R a c i b o r z u Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Maksoń-Prach

Protokolant: protokolant Marta Paszek

w obecności Prokuratora: Beata Głuza

po rozpoznaniu w dniu: 09.09.2015, 23.11.2015, 16.12.2015r.

sprawy:

R. G.

s. J. i B.

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 lutego 2015r. w R. naruszył nietykalność cielesną ratownika medycznego Pogotowia (...) przy Szpitalu (...) w R. I. P. (1), poprzez duszenie przedramieniem prawej ręki na szyję oraz przytrzymywaniem lewą ręką za bark, podczas i w związku z pełnieniem przez ratownika medycznego obowiązków służbowych, któremu w myśl art. 5 Ustawy z dnia 8 września 2006r o Państwowym Ratownictwie Medycznym, przysługuje ochrona prawna należna funkcjonariuszowi Publicznemu w trakcie udzielania pomocy na zasadach określonych w Ustawie z dnia 6 czerwca 1997 roku – Kodeks Karny

tj. o czyn z art. 222§1 k.k.

1. uznaje oskarżonego R. G. (G.) za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 222§1 kk i za to na podstawie art. 222§1 kk skazuje go na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.
2. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i od opłaty w sprawie.

Sędzia:

Sygn. akt II K 123/15

UZASADNIENIE

W dniu 11 lutego 2015 roku w godzinach popołudniowych, oskarżony R. G. w towarzystwie swoich znajomych spożywał alkohol nieopodal marketu L.. Oskarżony w pewnym momencie zasłabł, dlatego wezwano na miejsce karetkę Pogotowia (...) przy Szpitalu (...) w R.. Ratownicy medyczni: I. P. (1) i R. U. (1) – przebadali oskarżonego, lecz jego wyniki były w normie, a kontakt z oskarżonym był także w granicach normy. Wyżej wymienieni stwierdzili jedynie silną woń alkoholu z ust oskarżonego, co wskazywało na jego stan nietrzeźwości.

Kiedy I. P. (1) wypisywała stosowne dokumenty – oskarżony R. G. podszedł do niej, stanął za wymienioną i złapał ją przedramieniem prawej ręki za szyję, zaczynając ją dusić. Jednocześnie oskarżony drugą ręką przytrzymał jej bark. Oskarżony dusił I. P. (1) przez kilka sekund, w tym czasie stojący nieopodal R. U. (1) podbiegł do nich i odciągnął oskarżonego. Oskarżony w tym czasie zaczął się zachowywać głośno i wykrzykiwał wulgarne słowa.

I. P. (1) bezpośrednio po zdarzeniu poinformowała o tym swoich dyspozytorów, którzy wezwali na miejsce zdarzenia patrol policji. Funkcjonariusze KPP w R., którzy przybyli na miejsce, rozpytali uczestników zdarzenia i zatrzymali oskarżonego R. G., który zachowywał się agresywnie, wykrzykiwał słowa powszechnie uważane za obelżywe oraz nie chciał wykonywać poleceń funkcjonariuszy policji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 16 – 17, 72), zeznań świadków: R. U. (k. 12 – 13), I. P. (k. 2 – 3, 60), protokołu zatrzymania osoby (k. 23);

Oskarżony R. G. podczas postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Oskarżony podkreślił, że w czasie popełnienia czynu zabronionego był pijany, dlatego niewiele pamięta.

Przed Sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, lecz podtrzymał złożone przez siebie wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego.

Oskarżony R. G. był już karany sędownie (karta karna 20 – 21), odpisy wyroków (k. 24, 25, 26)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym i sądowym (k. 16 – 17, 72).

Sąd zważył co następuje:

Zebrane w sprawie dowody wskazują, że oskarżony R. G. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu przestępstwa.

Wina oskarżonego i okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości. Oskarżony podczas przesłuchania w charakterze podejrzanego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w swoich wyjaśnieniach nie zakwestionował swojego sprawstwa i winy. Pomimo tego, że na rozprawie przed Sądem oskarżony nie przyznał się do winy – podtrzymał złożone przez siebie wcześniejsze wyjaśnienia i potwierdził swoje słowa o upojeniu alkoholowym jako o przyczynie swojego nagannego i niedopuszczalnego zachowania.

Wyjaśnienia oskarżonego - pomimo jego postawy przed Sądem kiedy to nie przyznał się do winy – zasługują na akceptację Sądu i potwierdzają ustalenia stanu faktycznego.

Ponadto zeznania przesłuchanych na etapie postępowania przygotowawczego i sądowego świadków: I. P. (1) i R. U. (1), również potwierdzają sprawstwo oskarżonego. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków z uwagi na ich szczegółowość, szczerłość, spójność, wzajemną korelację i logikę wypowiedzi. I. P. (1) potwierdziła, że oskarżony po przeprowadzeniu badań, dusił ją przedramieniem prawej ręki i przytrzymał lewą ręką za bark. Naoczny świadek przedmiotowego zdarzenia - R. U. (1), również potwierdził wersję zdarzenia opisaną przez I. P. (1).

R. G. oskarżony został o popełnienie czynu stypizowanego w art. 222 §1 kk.

Przedmiotem bezpośredniego działania, jako znamienia czynu zabronionego określonego w art. 222 §1 kk jest funkcjonariusz publiczny lub osoba do pomocy mu przybrana. Przepis art. 222 §1 kk penalizuje naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Jest to typ kwalifikowany w stosunku do określonego w art. 217 §1 kk przestępstwa naruszenia nietykalności człowieka, przy czym zaostrenie odpowiedzialności następuje ze względu na związek naruszenia nietykalności funkcjonariusza z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych. Tak więc omawiane przestępstwo godzi nie tylko w nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego, lecz także w powagę

reprezentowanego przez niego urzędu i niezakłóconą realizację zadań związanych z pełnioną funkcją. Użytemu w art. 222 §1 kk pojęciu naruszenie nietykalności należy nadawać takie samo znaczenie, jak w art. 217 §1 kk określającym ogólny typ tego przestępstwa. Naruszenie nietykalności funkcjonariusza jest przestępstwem umyślnym, przy czym do zastosowania przepisu art. 222 §1 kk konieczne jest ustalenie, że sprawca obejmował swoją świadomością, iż jego działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu lub osobie do pomocy mu przybranej oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariusza obowiązków służbowych. Dla bytu omawianego przestępstwa nie jest natomiast istotny rodzaj motywu kierującego sprawcą.

Oskarżony swoim działaniem wyczerpał znamiona wyżej opisanego przestępstwa.

Na podstawie art. 222 §1 kk, Sąd skazał oskarżonego na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, który jest znaczny oraz prewencję generalną poprzez kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzona kara powinna zapobiegać powrotowi na drogę przestępstwa, wywołać zmianę postępowania w przyszłości oraz skłonić oskarżoną do przestrzegania porządku prawnego. Sąd wymierzając bezwzględną karę pozbawienia wolności uznał, że kara wolnościowa nie spełni celów w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Społeczna szkodliwość popełnionego przez oskarżonego czynu jest wysoka i wskazuje na lekceważenie ze strony oskarżonego porządku prawnego. Na niekorzyść oskarżonego wpływa przede wszystkim sposób jego działania oraz jego uprzednia wielokrotna karalność.

Oskarżony dopuścił się przestępstwa z winy umyślnej. Wobec oskarżonego - jako osoby wielokrotnie karanej bezzasadne byłoby wymierzenie kary wolnościowej. Uprzednio orzekane wobec niego kary nie odniosły oczekiwanego rezultatu i R. G. w dalszym ciągu dopuszczał się naruszeń prawa. Sąd uznał, że wobec oskarżonego jedynie kara pozbawienia wolności w formie bezwzględnej jest w stanie spełnić swoje zadanie w zakresie prewencji indywidualnej oraz może spowodować pozytywne efekty resocjalizacyjne. Wdrażanie oskarżonego do przestrzegania prawa i norm społecznych powinno przebiegać w warunkach zakładu karnego. Z całą stanowczością należy stwierdzić, że jedynie izolacja w zakładzie karnym oraz tam przeprowadzony proces resocjalizacji może prowadzić do zmiany postawy życiowej oskarżonego. Ponadto bezwzględna kara pozbawienia wolności takim wymiarze będzie realnie dolegliwa dla oskarżonego i uświadomi mu, że za kolejne popełnione przestępstwo ponownie znajdzie się za murami zakładu karnego. Kolejnym istotnym argumentem jest również okoliczność, że kara ta zostanie niezwłocznie wykonana, co spowoduje również potwierdzenie zasady nieuchronności kary i niezwłocznego jej wykonania.

Na podstawie art. 624 §1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.